

[K. B. Andersen.]

cerede og realistiske vendinger i stedet for at komme med den sort-hvide fremstilling uden dokumentation, vi er stødt på så ofte før.

Jeg ved ikke, om jeg i denne sammenhæng må nævne en bemærkning, som står i morgenaviserne i dag, et referat fra Dansk Arbejdes generalforsamling i går, hvor civilingeniør, direktør Mansted i sin formandsberetning bl. a. siger, at helhedsløsningen har lagt en bremse på prisudviklingen, og at det er forkert alene at hæfte sig ved genererne og gå uden om de gunstige træk. Det ærede medlem, som jo har forbindelse med B.T.s hus, kunne måske ved lejlighed tilhviske dem dernede et ord i anledning af den leder, Berlingske Tidende har i dag, hvor man formaner mig og siger, at når regeringen vil tage æren, må den også tage ansvaret, hvis det går galt. Heroverfor kan jeg kun citere, hvad jeg sagde i går, at dommen vil være hård over os, hvis vi ved selskabte plager sætter de gode tider over styr.

Mens vi er ved beskæftigelsen, vil jeg gerne have lov til at gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det ærede medlem påstod, at ved omsforliget havde vi hævdet, at der aldrig mere ville blive arbejdsløshed i dette land. Det er der selvfølgelig aldrig nogen der har sagt. Vi er ikke så vant til at udtale os i absolutter som det ærede medlem; men det er en gammel vane. Ved helhedsløsningen skulle vi have sagt, at vi gjorde det for at sikre den varige beskæftigelse, og så spørger det ærede medlem: hvornår skal vi igen sikre den varige beskæftigelse? Det ærede medlem har åbenbart ikke forstået, hvad det drejer sig om i dette spørgsmål, og har slet ikke forstået, at det centrale i beskæftigelsespolitikken netop er, som det også blev fremført i går, at fuld beskæftigelse ikke er noget, der kommer af sig selv, og ikke er noget, der automatisk bevares, men vi må hele tiden være opmærksom på hele den økonomiske politik, alle de økonomiske faktorer, på de ydre forholds indvirken, stadig søge at klare balanceakten, så vi undgår den inflation, som er begyndelsen til enden. Derfor vil det ærede medlem komme til at opleve igen og igen, at der arbejdes for at sikre den varige beskæftigelse, og

hvis man kalder det kriselovgivning, så viser det kun, at man ikke har forstået, hvad den økonomiske politik drejer sig om. Forhåbentlig vil socialdemokratiet altid til en politik af denne art kunne finde støtte andre steder end hos det ærede medlem, for vi har jo nu to ganges erfaring for, at når det gælder politikken, der skal gå ud på at redde beskæftigelsen for lønarbejderne, så er det ærede medlem og hans parti ikke hjemme.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger i anledning af det, jeg sagde om hans fortid, og misforstod faktisk også dette totalt. Jeg skulle have talt om det ærede medlems fortid, og så skulle jeg i øvrigt have sagt, at den var der ingen grund til at beskæftige sig med, og så spurgte det ærede medlem: hvorfor så gøre det? Det var jo slet ikke det, jeg gjorde, ærede medlem. Jeg gengav det ærede medlems egne ord om det ærede medlems fortid, og de var i sandhed ikke uinteressante. Det var de ord om, at man havde manglet viljen til at tage bestik af situationen, og man var ukritisk fulgt i hælene på magthaverne i Sovjetunionen. Alt dette var det ærede medlems egen bedømmelse, og det var på den baggrund, jeg roligt kunne pakke min sammen, for det kan jeg ikke gøre nær så godt.

Hvad angår helhedsløsningen, som jeg derefter vendte mig til, sagde jeg, at den måde, det ærede medlem og hans parti havde stillet sig over for helhedsløsningen på, heller ikke havde bidraget til at skabe tillid til nutiden. Jeg ved ikke, om jeg må have lov til at minde om nogle citater, det ærede medlem kender — jeg beder om tilladelse til et par korte citater. I SF-bladet for den 12. april skrives der bl. a.:

„Man må klart indrømme, at ordningen virkelig har givet en følelig hævning af de laveste lønninger her i landet“, og der siges:

„DA & SFs krav om en mindsteløn på 275 kr. — som jo var et forhandlingskrav, der kun kunne forventes fuldt opfyldt, hvis overenskomstforhandlingerne var gået den vante gang — vil næsten være opfyldt til næste år.“

Og det siges, at ligelønsproblemet nærmer sig sin løsning, og at resultaterne måske er anderledes, men ikke mindre for lønmod-